

følgeligen ikkun bygges paa Forholdene, saaledes som de foreligge; ved dette er derfor Intet endelig afgjort om, af hvilket Omfang Færdselsretten paa Veien i Virkeligheden er. Opstaaer Tvist om, hvorvidt en Veie, som kun Enkelte ansees berettigede til at bruge, og derfor af Communalbestyrelsen er betragtet som privat, bør staae aaben for en mere almindelig Færdsel, eller omvendt, hvorvidt en Veie, der er betragtet som offentlig, kun maatte være til ubelukkende Brug for Enkelte, bliver Spørgsmaalet, ligesom flere andre egentlige Retsspørgsmaal, at henvisse til Paakjendelse ved Domstolene. Ei heller vedkommer det Loven, under hvilke Betingelser en oprindelig privat Veie kan overgaae til offentligt Brug, om en Veie ganske kan nedlægges m. v. Angaaende den Maade, hvorpaa vi har antaget, at der bør forholdsvis, for at de omhandlede offentlige Veie kunne være i en saadan Stand, som Færdselen udkræver, turde det her være tilstrækkeligt at henvisse til de Forslag, der nedenfor stilles; kun fremhæves, at det alene er Communalbestyrelsen, altsaa med Udelukkelse af Politimesteren, til hvem Omsorgen for disse Veie antages at burde overdrages, og at det er ansæet for en Selsøge, at Omfanget af Arbejderne, der anvendes til disse Veie, bør staae i Forhold til deres mindre Vigtighed for Færdselen. Udkræves, hvad man i Almindelighed kalder Grundforbedringer, og en stadig, regelmæssig Vedligeholdelse, bør Veien optages blandt de offentlige Regulativveie.

§. Pedersen erkjender vel de store Ulemper, der flyde deraf, at der i Lovgivningen savnes Regler for, hvorledes der bør forholdsvis med de offentlige Veie, som ere opførte paa Regulativet, og er saaledes enig i, at en Forandring i dette Forhold er paatrængende nødvendig. Men da jeg maa fastholde den Ansæelse, at Bestemmelser angaaende disse offentlige Veie ikke have deres naturlige Plads i denne Lov, som ikkun omhandler Veie af en aldeles privat Natur, maa jeg principaliter foreslaae, at Loven indskrænkes til disse; subsidiairt maa jeg derimod slutte mig til det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag betræffende den nævnte Klasse af offentlige Veie.

§ Henseende til de private Veie foreslaae vi følgende Endringer:

ad § 1.

Naar i § 1 de Veie, paa hvilke Loven skal komme til Anvendelse, betegnes derved, at de ere saadanne, „til hvis Afbenyttelse flere Grundbesiddere ifølge Hævd eller anden særlig Udkomst ere ubelukkende berettigede“, synes det heldigere ikke at fremhæve, at Veiretten for de vedkommende Grundbesiddere skal være ubelukkende; deels er dette neppe nødvendigt, efterat det er sagt, at Veien skal være privat, deels befrugter man, at der herved kunde foranlediges nogen Misforstaaelse.

§. Pedersen antager, at Udlastets Betegnelse af de Veie, det har for Øie, nemlig at det er de private Veie, til hvis Afbenyttelse flere Grundbesiddere ere ubelukkende berettigede, bør bibeholdes, idet det derved tydeligere tilkjendegives, til hvilke Veie der sigtes, og idet det ikke skjønnes, at Lovens Anvendelse derved i mærkelig Grad vil vanskeliggjøres.

ad § 2.

Det forudsættes vel at være Udlastets Mening, at den, der vil føre Anke over Veiens Tilstand, bør opgive i sin Klage, hvilke andre Grundbesiddere der med ham ere berettigede til at afbenytte Veien, men det turde dog være rigtigst, at dette i Udlastets § 2 udtrykkelig foreskrives. Endvidere tilraades, at der til samme Paragraph føies, at den, som lovlig er varslat til at møde ved Forretningen, men uden at anmeldte gyldigt Forsald udebliver, er pligtig at underkaste sig, hvad ved Forretningen vedtages eller bestemmes.

ad § 3.

Da Forretninger af den omhandlede Art i mange Communer ikke ville forekomme, eller i alt Fald meget sjældent, er der neppe Røie til, som i Udlastets § 3, at paahyde, at der til disse skal indrettes en særskilt Protocol.

ad § 4.

Spørgsmaalet om, til hvilken Communalbestyrelse disse Sager skulle henvises, synes